

บทที่ 5

การศึกษาถึงผลกระทบต่อระบบนิเวศไฟ

ในการศึกษาถึงผลกระทบต่อระบบนิเวศไฟมีความจำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะช่วยตอบประเด็นคำถามผลกระทบต่อระบบนิเวศไฟ ดังนั้นต้องมีการสำรวจทรัพยากรป่าไฟ โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการใช้และเก็บหาหน่อเปี๊ยะ และหน่อซาง

เครื่องมือที่ใช้ : เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจสภาพป่าไฟ

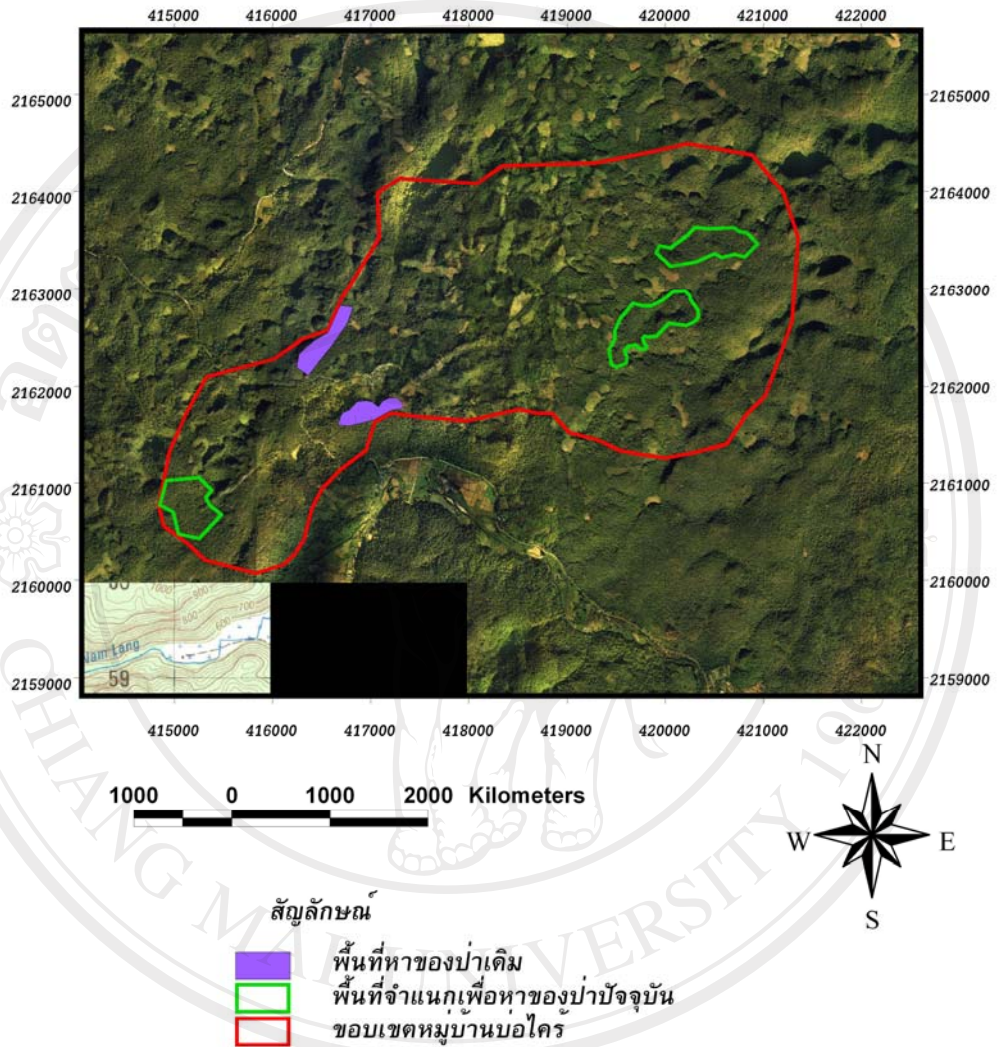
1. จัดทำแผนที่การใช้ที่ดิน (Land Use Map) โดยใช้แผนที่ขยายมาตราส่วน 1:50,000 และแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ มาตราส่วน 1:4000 ประกอบกับแผนที่ Model ที่มีอยู่ในชุมชน
2. เทปวัดความยาวในการวัดขนาดของกอและลำไฟ
3. เครื่องมือวัดค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ GPS เพื่อจดบันทึกค่าพิกัด
4. โปรแกรม Arc View การทำงานด้านระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS)

5.1 วิธีการสำรวจ

5.1.1 จัดทำแผนที่การใช้ที่ดิน (Land Use Map)

ในชุมชนร่วมกับคณะกรรมการ ผู้นำชุมชน ผู้อาวุโส กลุ่มสตรี เพื่อให้ทราบถึงพื้นที่ที่มีการเก็บหา หน่อเปี๊ยะ ,หน่อซาง มากและน้อยตามลำดับ รวมถึงการกำหนดบริเวณพื้นที่โดยการเขียนลงบนแผนที่มาตราส่วน 1: 50,000 เพื่อนำมาคำนวณหาจำนวนพื้นที่

ผลการดำเนินงาน ได้ทราบถึงพื้นที่ที่มีการในการเก็บหาและใช้อยู่ 3 พื้นที่ ในปัจจุบัน และพื้นที่ที่มีการเก็บหาบ่อยในอดีต ที่มีการเก็บหาไฟ เปี๊ยะ ไฟซางและไฟไร่ ทราบถึงทิศทางตำแหน่งที่ตั้ง และได้ทราบว่าในช่วงที่ทำการศึกษานั้น ไฟไร่ในพื้นที่เป้าหมาย มีการออกดอก ทำให้ไม่สามารถศึกษาผลกระทบต่อระบบนิเวศไฟไร่ได้ และได้ขอความร่วมมือในการเดินสำรวจค่าพิกัดดาวเทียม ทั้ง 3 พื้นที่ พร้อมกับการนำข้อมูลเข้าในระบบ GIS และคำนวณหาพื้นที่ดังนี้

ภาพที่ 5.1 พื้นที่เก็บหาหน่อในอดีตและปัจจุบัน

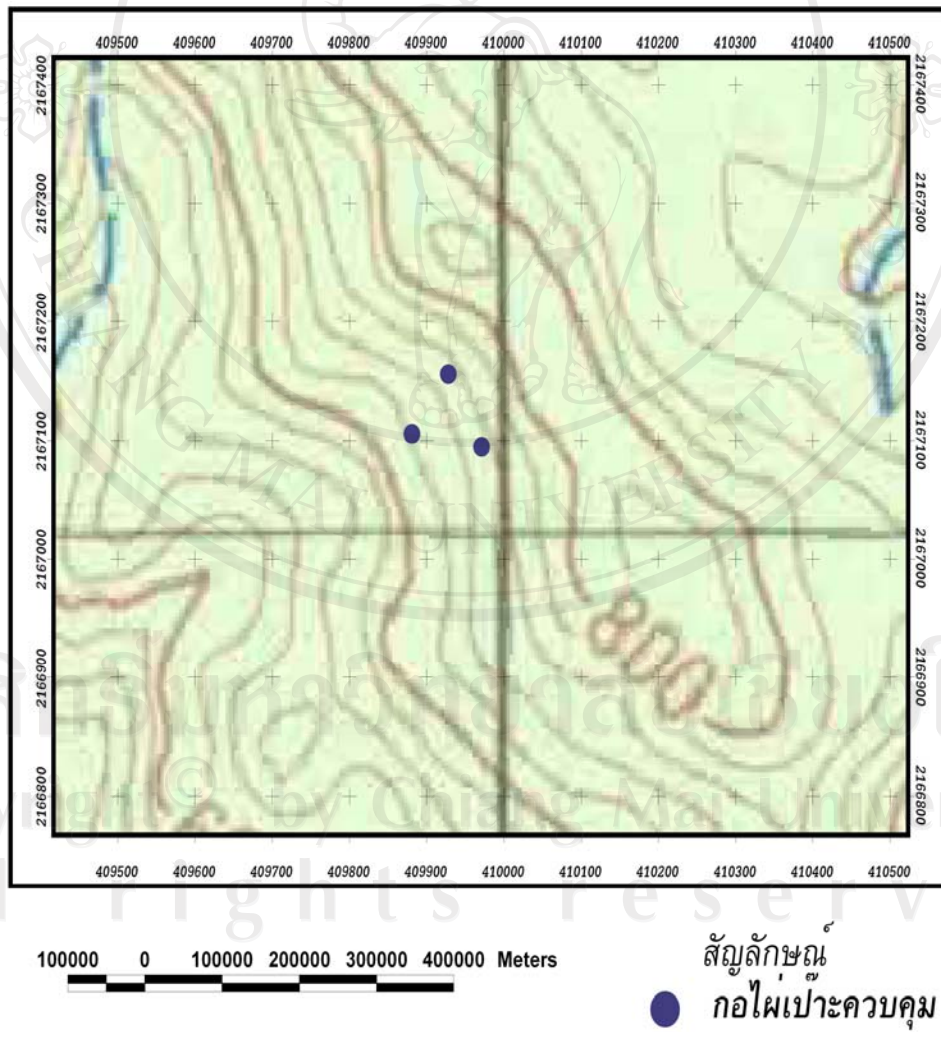
ตารางที่ 5.1 จำนวนพื้นที่เก็บหาหน่อปัจจุบัน

พื้นที่เก็บหาหน่อปัจจุบัน		
แปลงที่	เป้าหมาย	พื้นที่ / ไร่
1	พื้นที่เก็บหน่อ	156
3	พื้นที่เก็บหน่อ	191
2	พื้นที่เก็บหน่อ	152

5.1.2 สร้างความเข้าใจและขอความร่วมมือในการควบคุม

ไม่ทำการเก็บและใช้ เพื่อใช้เป็นฐานในการเปรียบเทียบความเจริญเติบโต โดยจะบันทึกเส้นรอบวงของกอไผ่ และเส้นผ่าศูนย์กลางของแต่ละลำ ที่ระดับความสูง 1.30 เมตรจากระดับพื้นดิน (DBH) และนับจำนวนลำที่มีในแต่ละกอ กรณีศึกษา ไผ่ 2 ชนิด ไผ่เปาะและไผ่ซาง ชนิดละ 3 กอ ทำการเก็บข้อมูลในการศึกษา 2 ครั้ง ในเดือนมีนาคม 2549 และเดือนธันวาคม 2549

ผลการดำเนินงาน ในชุมชนบ้านบ่อไคร้ ไม่สามารถนำเนินการควบคุมหรือความร่วมมือการใช้และเก็บหน่อได้ จึงได้ปรับเปลี่ยนหมู่บ้านที่ให้ร่วมมือในการควบคุม ไม่ทำการเก็บและใช้ ไผ่ 2 ชนิด ไผ่เปาะ และไผ่ซาง ชนิดละ 3 กอ เป็นหมู่บ้านห้วยน้ำโป่ง ตำบลนาปู่ป้อม เป็นหมู่บ้านในอำเภอเดียวกัน พื้นที่ตำบลติดกัน ในอำเภอปางมะผ้า อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสันปันแดน

ภาพที่ 5.2 ตำแหน่งกอเปาะควบคุม